

sunday
morning
@ekwc

Jaaroverzicht
2020

Dex Drugs
& Earthenware

Deelnemers

Sundaymorning@ekwc functioneert als een kennis centrum en als een kunstenaarsverblijfplaats. In deze “artists-in-residence” verblijven ieder jaar tussen de 50 en 60 deelnemers, variërend van kunstenaars, architecten, ontwerpers en een enkele componist, schrijver of chef-kok. De meeste deelnemers hebben geen ervaring met keramiek. Ze verblijven 12 weken in het centrum en worden in hun werkproces bijgestaan door de adviseurs.

Nederland

Deelnemer	Geboortejaar
Isabelle Andriessen	1986
Ronald Bal	1984
Heiko Balster	1981
Marcel van den Berg	1978
Dinie Besems	1966
Marieke Bolhuis	1962
Wilma Bosland	1956
Kim Bots	1988
Tim Breukers	1985
Gerbrand Burger	1976
Suzan Drummen	1963
Kim Habers	1979
Timon Hagen	1957
Jacqueline Heerema	1958
Anna Hoetjes	1984
Liza Houben	1993
Boris van Hoof	1978
Humade, Lotte Dekker	1974
Humade, Gieke van Lon	1972
Ralph de Jong	1978
Hella Jongerius	1963
Lonneke de Kok	1972

Benjamin Li	1985
Dirk van Lieshout	1973
Jorrit Paaijmans	1979
Erna van Sambeek	1956
Dieuwke Spaans	1973
Berend Strik	1960
Sabina Timmermans	1984
Anne Verhoijsen	1951
Riet Wijnen	1988

Adele Vivet

Duitsland

Nora Arrieta	1989
Janina Freye	1987
Klara Kayser	1986
Simone Mack	1956
Tilman Meyer-Faje	1971

Frankrijk

Elsa Rambaud	1996
Adele Vivet	1996

Spanje

Susanna Inglada	1983
Carlos Monleon	1983
Miguel Guevarra Parra	1990

Canada

Keeley Haftner	1985
Linda Swanson	1967
Roxanne Nesbitt	1987

Verenigde Staten

Lauren Francescone	1983
--------------------	------

Verenigd Koninkrijk

Christopher Matthews	1954
----------------------	------

Denemarken

Anja Cecilie Petersen	1978
-----------------------	------

Togo

Kokou Ferdinand Makouvia	1981
--------------------------	------

België

Lola Daels	1990
Corinne Heyrman	1994

Congo

Lambert Mousseka	1976
------------------	------

Portugal

Isabel Cordeiro	1973
-----------------	------

Bangladesh

Anika Mariam Ahmed	1988
--------------------	------

Zuid-Korea

Goeun Bae	1984
Nayoung Jeong	1990

Australië

Fiona Fell	1966
Kate Moore	1979

Hong Kong

Kam Han Siu	1960
-------------	------

Dominicaanse Republiek

Julia Guzman	1993
--------------	------

Adèle Vivet

Adèle Vivet (FR) ontwikkelde tijdens haar studie als ontwerper aan de Design Academy Eindhoven een grote waardering voor ornamenten. Ze ervaaarde echter een algehele afkeur van ornamenten in modernistisch design. Van weersomstuit begon Vivet het ornament in plaats van aan de buitenkant aan de binnenkant van het object te plaatsen. Het werd daarmee een verrassing, een verleidelijke manier voor de kijker om de gelaagdheid binnenin te ontdekken. Vivet selecteerde ornamenten uit Henri Shaws ‘The Encyclopedia of Ornament’. Elk van de objecten vertelt zijn eigen verhaal over de geschiedenis van ornamenten, het westerse perspectief en high & low art. Vivet werkte samen met het Fablab, 3D-printte 50 verschillende plastic moeder-mallen voor het gieten van de kleinere ornamenten, en maakte een indruk mal met de CNC-machine voor de grotere objecten.

Alphons ter Avest

In 2003 volgde Alphons ter Avest (NL) een residentie waar hij enorme, technisch bijna onmogelijke inindrukmallen creëerde, waarvoor innovatief denken nodig was. Hij besteedde het grootste deel van zijn tijd aan het zoeken naar technische oplossingen om zijn vormen te maken. Zeventien jaar later, in 2020, komt ter Avest terug met nieuwe inindrukmallen, vooral om uitgedaagd te worden door het materiaal klei zelf, dat hij omschrijft als dwingend en vertragend. Hij creëert grote sculpturen waarvan hij indrukmallen in gips afgiet volgens het principe van gietmallen. Ter Avest verkent grenzen en technische mogelijkheden, experimenteert met glazuur, engobe en terra sigillata. Met vijf verschillende vormen en evenzo vijf verschillende mallen maakt ter Avest groepen afbeeldingen in verschillende kleisoorten met daarin vijf, drie of twee afbeeldingen.

Anika Mariam Ahmed

Anika Mariam Ahmed (BD/NL) gebruikt een sculpturale benadering bij het schilderen en een schilderachtige benadering bij sculpturen. Ahmed denkt in lijn, ruimte, textuur en kleur en toont een wereld van nauwkeurige observatie en vertraagd kijken. Het ruimtelijk spel is een cruciaal element in haar werk. Tijdens haar residentie maakt Ahmed van de gelegenheid gebruik om te experimenteren met driedimensionale ruimte door middel van keramiek.

Anja Cecilie Petersen

Anja Cecilie Petersen (DK) gebruikt de “Korbut Flip”, een gymnastiekvoorstelling van Olga Korbut, als vertrekpunt voor het werken met sculpturale elementen voor nieuwe installaties. De bewegingen van het lichaam fungeren als een abstracte handleiding om keramiek te maken; onderzoeken hoe bepaalde bewegingen, snelheid en houdingen gebruikt kunnen worden om klei te vormen. Ze gebruikt een combinatie van indrukmallen, boetseren en readymades om de objecten te maken. Petersen doet onderzoek naar glazuren in relatie tot zweet door gymnastiekkrijt en deodorant aan haar glazuur toe te voegen. Later gaat ze verder met testen hoe de toevoeging van verschillende huidproducten de consistentie, toepassing en het uiteindelijke resultaat van het glazuur beïnvloedt. Verder maakt ze een reeks reflecterende verlopen met koperverzadigde glazuren.

Benjamin Li

Benjamin Li (NL) onderzoekt de rol die hedendaagse massamedia spelen bij het ontstaan en representeren van culturele en persoonlijke identiteiten. Li maakt keramische gelukskoekjes, oorspronkelijk uit Japan, opnieuw uitgevonden in Amerika, maar vaak verward als een Chinese traditie. Hij snijdt en vouwt klei, waarbij hij traditionele vouwtechnieken toepast om gelukskoekjes te maken. Om het keramische gelukskoekje te openen en de boodschap te lezen, moet men het koekje breken.

Wilma Bosland

Wilma Bosland (NL) maakt tot voor kort monumentale fysiek-abstracte, organische sculpturen gemaakt op de draaischijf. Sinds ze porselein ontdekte, veranderde haar beeldtaal. Hierdoor ontstaat de behoefte aan een nieuw glazuurpalet. In een intensieve korte werkperiode deed Bosland onderzoek naar de ontwikkeling van een oxyderend gestookte celadon.

Carlos Monleon

Carlos Monleon (ES/UK) werkt aan een familie van componenten die functioneren als luidsprekers in een geluidsinstallatie. De vormen zijn gebaseerd op zogenaamde “novel objects”; objecten die grenzen aan het herkenbaren het onbekende. Daarnaast werkt Carlos aan een onderzoeksproject over de structuren die ontstaan als water inslijt.

Célestine Peuchot

Célestine Peuchot (FR) daagt het industriële productiesysteem uit door twee technieken met elkaar te laten concurreren: handpersvormen en 3D-printen. Een tweerichtings aanpak om een nieuw materiaal te leren begrijpen en om wrijving te creëren tussen twee technieken in hetzelfde project. Ze bevraagt de minimalistische kenmerken van objecten, zowel in gebruik als in de ruimte, en verzamelt vormen van capsules en tandwielen om fictieve meubels te creëren in een eindeloze ruimtelijke samenstelling.

Channa Boon

Channa Boon (NL) werkt in haar residency aan twee projecten:

1. Boon creëert een verzameling van keramische Khachapuri broden (Georgisch brood met ei). Boon maakte gebruik van gietmallen, verschillende baktemperaturen, verschillende kleisoorten en porselein, glazuren en giettijden. Hierdoor verschillen de objecten van elkaar in microtoon, toonkleur en karakter: gezamenlijk vormen ze een akoestisch percussie-instrument.
2. Een modulaire wand bestaande uit 18 'stenen' dat beschutting geeft en waarin een schuilplaats gevonden kan worden, waar dingen kunnen groeien – een muur waarin men kan verdwijnen. Boon maakt gebruik van een combinatie van houten en piepschuim indrukmallen en de 3D-printer.

Chris Rijk

Het werk van Chris Rijk (NL) balanceert op het kruispunt van traditioneel ambacht, bekwaam vakmanschap en kitsch. Rijk creëert een serie vazen en werkt aan het oppervlak alsof het een schilderij is, waarin hij verwijzingen naar hoge en lage cultuur en kunstgeschiedenis combineert. Nadat hij de vormen met de hand heeft opgebouwd, brengt hij vele lagen engobes aan en gebruikt hij 3D-geprinte stempels. Hier worden oude bouw- en decoratietechnieken samengebracht met moderne, hedendaagse technologie en beeldcultuur.

Corien Ridderikhof

Corien Ridderikhof (NL) keert terug voor haar vijfde residentie, de eerste die ze deed was in 1977 in Heusden. Tijdens deze residentie probeert Ridderikhoff technische vraagstukken op te lossen voor het maken van een 5-delige tulpentoren. De decoraties op de stukken zijn gemaakt met een batikmethode; met was en veel precisie. De patronen zijn geïnspireerd op Arabische tegels, de blauwe kleur komt voort uit de liefde voor Japanse indigo en Ikat-stoffen.

Dirk van Lieshout

Dirk van Lieshout (NL) tekent in zand en gebruikt de geulen in het zand als mal om keramiek in te gieten. Een techniek die hij leerde in Moengo, Suriname, waar deze mallen werden gebruikt om aluminium te gieten, destijds de grootste industrie in Moengo. De schetsen komen voort uit zijn tijd die hij daar doorbracht tijdens een residentie in de Tembe Art Studio. De maquette van 'Casa Blanca', waar de Amerikaanse directeurs van het grootste aluminiumbedrijf (Suralco) woonden, werd opgebouwd uit kleiplaten en vervolgens geglaazuurd.

Dinie Besems

Dinie Besems (NL) volgde een residentie in Arita, Japan waar ze de traditionele chawan (theekom) tegenkwam. Onder de indruk van hoe het vakmanschap de chawan, de Japanse thee kom die wordt gebruikt voor het bereiden en drinken van thee, tot leven bracht, ging Besems op zoek naar dezelfde resultaten. Ze begon met een klomp klei en begon chawans te maken zoals ze dacht dat ze het beste tot leven zouden komen.

Echter heeft elk proces zijn dieptepunt; Besems slaagde erin om chawans te creëren, maar ze voelden niet ‘levend’ voor haar. Op een onbewaakt moment stapelde ze twee van de kommen op elkaar en plotseling ontstond er een personage, met een zeer sterke persoonlijkheid.

Dit werd het startpunt van een nieuw proces, resulterend in een groep karakters; het liefdespaar, de verrader, de bakker, de clown, een koning en een koningin, voor wie het toneelstuk nog geschreven moet worden. Besems gebruikte veel van de technieken die in het centrum beschikbaar waren, van handbouwen tot 3D-printen, en experimenteerde met glazuren om de personages tot leven te brengen, altijd met een open blik.

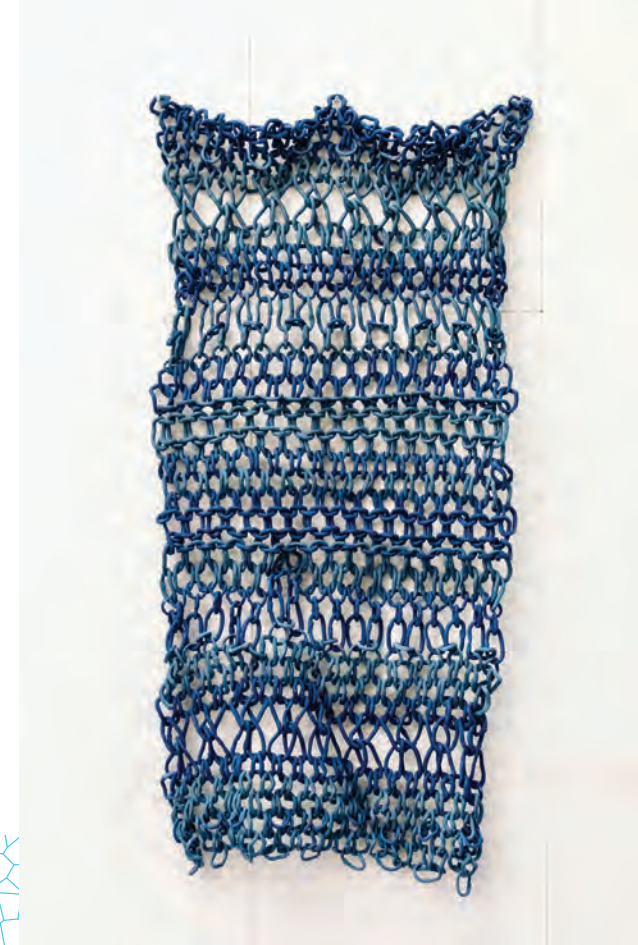
Elsa Rambaud

Tijdens haar residentie werkt Elsa Rambaud (FR) aan de verhalende installatie ‘Argus et Côme’, waarin ze twee karakters een hoofdrol geeft: Het Oog en De Boom. Een heroverweging van de Griekse mythologie over de reus Argus Pantoptes, en noties rondom de blik, waarnemen en waargenomen worden en onze hedendaagse samenleving. Rambaud giet de ogen van mallen in gietporselein, bouwt de bomen met de hand op en gebruikt engobes en koperglazuur om ze een Cyborg-gevoel te geven.

Erna van Sambeek

Erna van Sambeek (NL) dwingt het experiment af door zichzelf uit te dagen door gebruik van het materiaal klei. Omdat Van Sambeek meestal met textiel werkt heeft ze deze keer onderzocht of ze textiel in klei uit kan drukken. Van Sambeek mengt kleurpigmenten in de klei, extrudeert slierten, snijde de slierten op lengte en vlecht vervolgens elke sliert met de hand.

Fiona Fell

Fiona Fell (AU) werkt al meer dan 25 jaar met keramiek. Tijdens haar residentie wil Fell het potentieel van de verschillende staten van klei verkennen en mogelijkheden onderzoeken om de omringende ruimte als performatief aspect in haar werk op te nemen. Ze wil ruimte geven aan experiment en imperfectie.

Gerbrand Burger

Gerbrand Burger (NL) heeft interesse in de oppervlakte van materialen. Geïntregeerd door het geglazuurde oppervlak, natuurlijke grondstoffen en eeuwenoude technieken, probeert Burger een zo onvoorspelbaar mogelijke omgeving te creëren om zich te laten verrassen door het resultaat. De tegels zijn met de hand gemaakt en tijdens het bouwproces zijn oxides en pigmenten toegevoegd om zichtbare textuursporen van het creatieproces vast te leggen. De glazuren zijn op een ongeplande wijze in meerdere lagen aangebracht doormiddel van spuittechnieken. De kleinere (55x75cm) en grotere (105x210cm) tegels zullen later door een waterstraalsnijder in complexe vormen worden gesneden en een onderdeel worden van ruimtelijke assemblages.

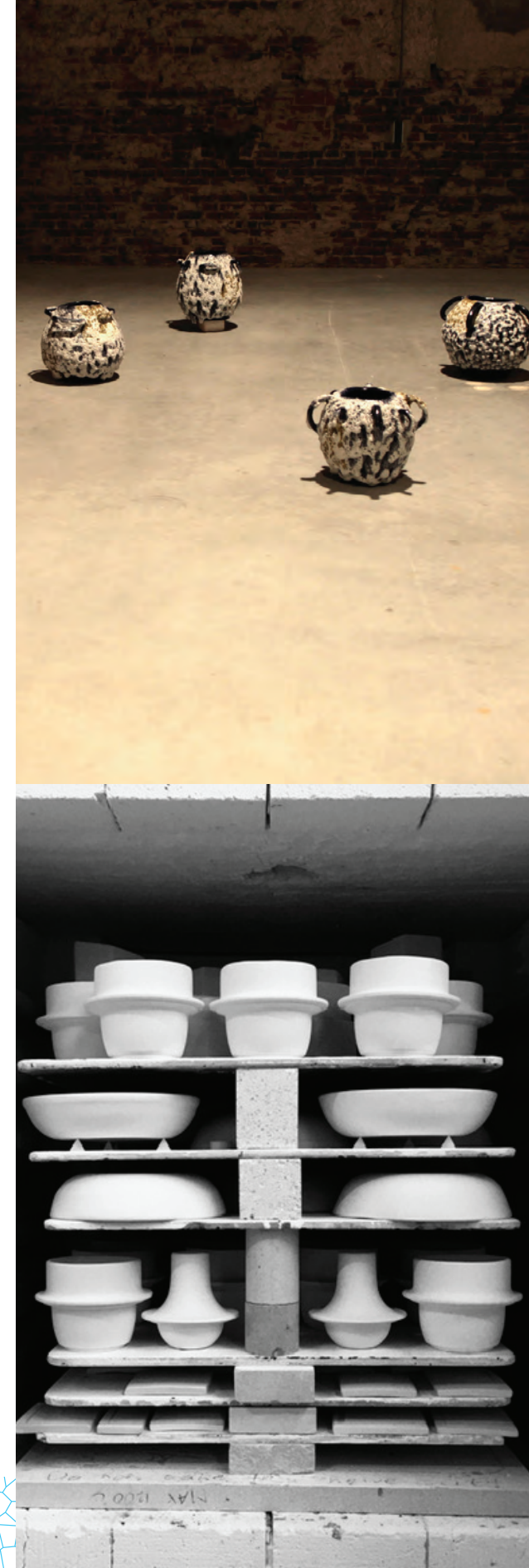

Gulsah Mursaloglu

Tijdens haar residentie werkt Gulsah Mursaloglu (TR) met digitaal gefreesde indrukmallen om vaten te maken, die ze definieert als 'warmtekamers', om water in te koken. Hiervoor moet ze de kleisamenstelling manipuleren om bestand te zijn tegen thermische schokken door de directe, lokaal gerichte blootstelling aan warmte van elektrische platen. Mursaloglu koos er ook voor om te werken met het onvoorspelbare kraterglazuur, een chemische reactie waarbij de vorm, frequentie en samenstelling van de kraters wordt bepaald door de vorm van het object, een proces dat buiten de controle van de kunstenaar staat. De warmtekamers worden onderdeel van een installatie die twee "aardse materialen" samenbrengt; klei en aardappelen.

Heiko Balster

Als ontwerper wil Heiko Balster (NL) iets creëren dat fundamenteel anders is. Balster ontwierp een modulaire en stapelbare serviesstelsel met eindeloze combinatiemogelijkheden, waarbij elke combinatie leidt tot nieuwe vormen en functies. Tijdens zijn residentie wil hij intensief met het materiaal in aanraking komen, niet alleen ontwerpen op een scherm, maar werkelijke problemen tegenkomen zodat hij in de toekomst beter voor porselein en keramiek kan ontwerpen.

Isabel Cordeiro

Isabel Cordeiro (PT) vouwt, glazuurt en ontvouwt platen van porselein. In het maakproces - de benodigde lichaamsbewegingen, handelingen en nauwgezette timing - bemerkt Cordeiro een ritueel karakter. Ze ontwikkelt een nieuw lexicon van een lichamelijke taal. Cordeiro werkt momenteel samen met een choreograaf om dit nieuwe fysieke vocabulaire te verkennen.

Jacqueline Heerema

Jacqueline Heerema (NL) test haar vermogen om een hybride materiaal te ontwikkelen, tussen een fossiel en een artefact in. Ze ziet op het snijvlak van kunst, geologie en archeologie een parallel met het ontstaan van een fossiel. Keramische technieken als een mal, een afgietsel of afdruk en temperatuur en vochtigheid zijn eveneens parallellen tussen keramiek en fossielen. Ze maakt hybride materialen die ze Noordzee Fossielenporselein, -celadon en -sigillata noemt en maakt uiteindelijk succesvol 3-prints met deze fossiele materie.

Kam Han Siu

Tijdens een residentie in Aomori, Japan maakt Kam Han Siu (HK) voor het eerst in haar leven een sneeuwstorm mee. Bij het aanbreken van de dag, als ze naar buiten stapt, bezorgen de onaardse stilte en het onherkenbare landschap haar een onbehagelijk gevoel. Kam Han Siu wil deze ervaring her-creëren en komt naar Sundaymorning@ekwc om de mogelijkheden in keramiek te verkennen. Ze ontwikkelt schuimporselein in poedervorm. Ze strooide het, net als een sneeuwstorm, op zwart bakkende klei.

Klara Keyser

Klara Keyser (DE) ontleent de ideeën voor haar sculpturen aan de teksten en gedichten die ze schrijft. In het instinctieve creatieproces worden veel sculpturen afgekeurd omdat ze niet over de juiste kwalificaties beschikken. Keyser is op zoek naar een gevoel van iets ongemakkelijks, iets onduidelijks, iets dubbelzinnigs. De sterren en de maan van “Vision go away” zijn gemaakt door 3D-geprinte “cookie-cutters”, de tekst is gemaakt door een drukmal die digitaal in gips is gefreesd. “CCTV/SEX” werd gegoten uit een gipsen mal gemaakt van een schoonmaakfles, met de tekst toegevoegd door middel van frezen. “Diner” en “Feast” werden met de hand gemaakt.

Lauren Francescone

Lauren Francescone (US) overweegt termen als schoonheid, sensualiteit en decoratie in vormen die vervreemd zijn door hun bevrijding van functie. Tijdens haar residentie concentreert Francescone zich op het vertalen van haar bestaande keramiekwerk naar grotere, semi-functionele tafelbladen. Ze boetseert grote kleiplaten die vervolgens op hoge temperatuur gestookt werden en experimenteert met glazuren om oppervlakken met verschillende texturen en kleuren te creëren.

Linda Swanson

Linda Swanson (US) is geïnteresseerd in hoe materiële processen affiniteiten hebben met zowel het landschap als het lichaam. In haar benadering van keramiek zijn processen van transformatie, schepping en ontbinding geïntegreerd. Swanson werkt met installaties van ruwe keramische materialen zoals kristallijnzout, metaalverbindingen en expansieve kleimineralen die in aanraking met water transformeren in cycli van absorptie en uitdroging, verdamping en neerslag.

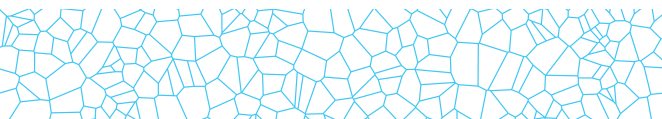

Lola Daels

Lola Daels (BE) creëerde een irrigatiesysteem voor zaadbommen. Deze zaadbommen kunnen overal ter wereld worden gedropt, waardoor bossen ontkiemen om woestijnvorming te stoppen. De zaadbommen zijn kopieën van een steen die Daels tegenkwam toen ze een wandeling maakte in Marokko, waar woestijnvorming een groot probleem is. De vormen voor de schalen werden in het Fablab gesneden door de CNC-machine en vervolgens gebruikt als indrukmallen. De buizen werden geëxtrudeerd.

Marjo Postma

Marjo Postma (NL) werkt als tekenaar vooral op het tweedimensionale oppervlak. Postma wilde experimenteren met het toepassen van dezelfde werkwijze op keramiek. Ook wilde ze een nieuw vocabulaire vinden dat zich zou kunnen terugvertalen in haar tekeningen.

Michiel Pijpe

Michiel Pijpe (NL) gebruikt de freesmachine om gedetailleerde moedermallen te maken om indrukmallen van te gieten. Met deze mallen creëert Pijpe twee series van zes grotere en acht kleinere objecten. Beide series zijn samengesteld in een vergelijkbare beeldsequentie maar de details in de afbeeldingen zijn gemaakt door gebruik van verschillende technieken. Op de grotere platen voegt Pijpe details toe door in het klei-oppervlak te 'tekenen' en gebruikt hij een terra sigilata om het werk te 'sealen'. In de kleinere stukken bouwt hij structuren op met kristalglazuren. Hij creëert micro-werelden doormiddel van hitte en de chemische transformatie van metaaloxiden.

Miguel Guevara Parra

Miguel Guevara Parra (ES) creëert drie collecties serviesgoed voor gebruik in een verhalende omgeving. Parra paste 'indring'-objecten aan, die gewoonlijk niet worden geassocieerd met serviesgoed, zoals een oorlogshelm of een geboortekruk, om te dienen als verhalende apparaten die ook een serverende functie hebben. De eettafel dient als podium voor het toneelstuk 'Sobremessa', waarin de constructie van de historische waarheid van Spanje wordt onderzocht. Voor de grotere stukken heeft Parra CNC-indrukmallen van polystyreen gefreesd, voor de tekeningen heeft hij steengoed gegoten en de tekeningen in een donkere engobe gekrast en deze afgewerkt met een doorzichtig glazuur. Voor de kleinere stukken 3D-printte Parra PLA-onderdelen om gipsen mallen van te maken waarin porselein is gegoten.

Narelle White

Narelle White (AU) heeft een voorliefde voor de rommelige onvoorspelbaarheid van experimentele keramische processen. White verzamelt zand uit verschillende lokale bronnen en mengt dat met porselein. White boetseerde kleine vormen die ze vervolgens combineert tot groeiende, zachte, organische objecten en gebruik indrukmallen om grote werken te maken.

Nika Fontaine

Nika Fontaine (CA) werkt aan de eerste van de zeven stadia van alchemistische ontwikkeling: calcineren; het verbannen van alle angsten om het licht in jezelf te bereiken en het ego op te lossen. De stukken zijn met de hand gebouwd, voornamelijk met zwartbakkende klei en bedekt met terra sigilata om een verbrand effect te creëren. De sculpturen worden gecombineerd met een serie tekeningen op goudkleurig metaal.

Roxanne Nesbitt

Roxanne Nesbitt (CA) verkent de klanken van vormen en het maken van toonadders die ook een geleidelijke verandering in klankkleur hebben. Ze creëert keramische muziekinstrumenten die voortkomen uit eenzelfde ontwerp, met steeds één parameter om te manipuleren, zoals de hoek of de curve van een object. Terwijl ze op zoek is naar manieren om de instrumenten te bespelen, duikt Nesbitt ook in de texturen van de objecten en wordt ook licht een belangrijk aspect in het onderzoek. Nesbitt werkt voornamelijk met bone china en porselein. Ze tekent de meeste ontwerpen digitaal en maakte vervolgens mallen van schuim, hout en door middel van CNC-frezen. In 2021 keert Nesbitt terug voor een residentie om de mogelijkheden van de muziekinstrumenten met Ensemble Modelo62, Den Haag te verkennen.

Boris van Hoof

Boris van Hoof (NL) creëert een op COVID-19 geïnspireerde serie van grotere en kleinere archetypische watercontainers die op een kleine basis staan. Gezamenlijk maken ze deel uit van een installatie waarbij elke container op anderhalve meter van elkaar staat. De bezoekers kunnen door de installatie dwalen, voorzichtig om niet iets om te stoten.

Van Hoof maakte grote gipsen mallen en gebruikt tot 80 liter gietklei per mal, die hij met een elektrische pomp in de mal pompt. In de onderkant van de mal zit een stop die Van Hoof eruit kan trekken om de gietklei weg te laten lopen als de gewenste dikte van de container is bereikt.

Sabina Timmermans

Sabina Timmermans (NL) onderzoekt de menselijke relatie met wat wij 'natuur' noemen. Het geconstrueerde karakter van haar schilderijen benadrukt dat het tweedimensionale representaties van de natuur zijn, niet de natuur zelf. Timmermans kwam naar sundaymorning@ekwc om te onderzoeken hoe klei haar zou verleiden om driedimensionaal te werken en om objecten, in plaats van beelden, te creëren die ze lichamen voor mogelijke landschappen noemt.

Suzan Drummen

Het werk van Suzan Drummen (NL) gaat in op heersende conventies rond schoonheid, met verwijzingen naar klassieke kunst en populaire beeldcultuur. Drummen wil niet louter haar bestaande praktijk in klei vertalen, maar experimenteert door gedurende haar gehele residentie 150 kilo natte klei steeds opnieuw te hergebruiken. Dit resulteert in een serie foto's en filmpjes.

Winifred McNeill

Winifred McNeill (US) maakt een kist van keramiek, bedekt met een glazuur met vulkanische as. Deze kist – een belangrijk onderdeel van het aankomende project The Vesuvius Book – stelt een object voor dat de hitte, het vuur en de as van de beruchte uitbarsting van de Vesuvius heeft overleefd. Andere werken waar McNeill aan heeft gewerkt: The Shape of Air, honderd intuïtieve, handvormige gebarenvogels en The Worry, een serie expressieve menselijke hoofden van steengoed en porselein, geglazuurd met patronen en goudglazuur.

Timon Hagen

Timon Hagen (NL) werkt met keramische tegels als aanvulling op zijn A-Z kunstboek voor studenten. Tijdens zijn residentie concentreert Hagen zich op het onderzoeken van het potentieel en de mogelijkheden van porseleinfolie (Keraflex), met de bedoeling dit materiaal te gebruiken voor zijn kunstboek thema's.

Ulrike Rehm

Als reeds ervaren keramiste wil Ulrike Rehm (DE) de residentie vooral gebruiken om werk te creëren zonder afleiding van buitenaf, voornamelijk zonder visuele invloeden. Maar ook om een duidelijke beperking tot één materiaal te hebben en in een omgeving te werken die geen technische grenzen kent en alleen in oplossingen denkt. Rehm was op zoek naar op inhoud gebaseerde mogelijkheden, om de zwaarte en oppervlaktehardheid van klei om te zetten in iets anders – bijvoorbeeld om iets zwaars er licht uit te laten zien en iets hards er zacht uit te laten zien. De oorspronkelijke vorm van het paard is uit een blok klei gesneden. Daarvan heeft Rehm een meerdelige drukmal gemaakt. Door kleidelen steeds op andere wijze te combineren, ontwikkelde ze de individuele werken.

Tim Breukers

Tim Breukers (NL) extrudeert gigantische holle kleiplaten, elk 250kg, met een zelfgebouwde machine en twee autokrikken. Breukers creëert monumentale collage-sculpturen, die inspiratie en werken samenbrengen uit zijn kunstresidenties in Korea, India en Australië. De werken kunnen worden geïnterpreteerd als een driedimensionaal dagboek. Als je Tim Breukers googelt, duikt er een voetballer van Heracles op, daarom mag je hem ook wel 'The Clayminator' noemen.

Ralph de Jongh

Ralph de Jongh (NL) combineert ambachtelijke technieken als de draaischijf en industriële technieken als de extruder, waardoor een dialoog ontstaat tussen door de mens gemaakte imperfecties en unificatie. Hij werkt aan een mobiele keuken en een keramische interpretatie van de driepotige kruk van Charlotte Perriand.

Ronald Bal

Ronald Bal (NL) is een performancekunstenaar die veelal met zijn eigen lichaam als materiaal werkt. In klei vind hij een materiaal die zijn praktijk aanvult, een materiaal waarin hij denken en maken, filosofie, technologie en kunst kan combineren. Bal werkte aan twee projecten: Nature-/Databody waarvoor hij 3D-prints vertaalt van een CT-scan van zijn vitale organen (hersenen, nier, hart etc.) in porselein en koper. Hij creëert ook nieuwe objecten in keramiek die als rekwisieten zullen fungeren in zijn performance-installatie 'Error in Defoliation'.

Voor de online tentoonstelling Embodied Interface (E.I.) maakt Bal een film waarin hij porselein en CT-scans combineert tot een totaalkunstwerk. Beide projecten worden in 2021 verder ontwikkeld.

Raad van Toezicht

Eind 2019 is het EKWC overgegaan van een bestuursmodel naar een Raad van Toezicht-model. In 2020 evalueerde de RvT haar functioneren met een extern bureau. Vanzelfsprekend was er een functioneringsgesprek met de directeur.

De directeur hield de RvT op de hoogte door ieder kwartaal een directieverslag toe te sturen over de stand van zaken. Tijdens de vergaderingen kwamen ook de middellange – en lange termijn ontwikkelingen aan de orde. In 2020 is er vier keer vergaderd. De samenstelling van de RvT ziet er in 2020 als volgt uit. Statutair bevat de Raad minstens twee oud-deelnemers van het centrum – kunstenaars Anne Wenzel en Irene Fortuyn. Daarnaast is er voldoende financiële en maatschappelijke kennis in de Raad van Toezicht aanwezig met Amo Bosman (partner Deloitte), Thomas Eyck (eigenaar designlabel) en Tet Reuver (o.a. voormalig Manager Commercial Projects bij de Design Academy). Irene Fortuyn is sinds 2018 voorzitter. De Raad van Toezicht kent een actieve auditcommissie, Amo Bosman en Thomas Eyck, die maandelijks contact heeft met zakelijk leider Jorgen Karskens.

CLASSIC

Team EKWC

Eind 2020 zijn 16 personen in dienst bij stichting EKWC, in totaal 8,6 fte. Historisch moment is de pensionering van Peter Oltheten op 1 augustus 2020, na meer dan 30 jaar in dienst te zijn geweest. Peter Oltheten heeft zich als coördinator van de werkplaats immer ingezet om in de loop der jaren honderden kunstenaars, ontwerpers en architecten te begeleiden in het keramisch proces. Opgeleid als werktuigbouwkundig ingenieur is hij een allround keramiek expert geworden die altijd vooraan heeft gestaan om experiment en innovatie mogelijk te maken en die steeds gezocht heeft naar de grenzen van de keramiek. Peter Oltheten heeft meerdere directeuren “overleefd” en is betrokken geweest bij de verhuizing van het KWC in 1991 van Heusden naar Den Bosch en van Den Bosch naar Oisterwijk in 2015. Bij het renoveren van het gebouw in Oisterwijk en het geschikt maken als keramische werkplaats en residency heeft Oltheten de regie gevoerd en zowel de grote lijnen als de details van inrichting bewaakt. De efficiency van de huidige inrichting en de doordachtheid van de functionaliteiten is geheel aan hem te danken.

Een sollicitatieprocedure leverde goede kandidaten op voor de functie van adviseur in de werkplaats. Mieke Montagne is afkomstig uit een familie die tot voor kort een eigen keramiekfabriek runde, waar zij werkzaam was. Michal Pusczyński is hoogleraar keramiek aan de Universiteit van Wroclaw, was eerder werkzaam voor ovenbouwer Blaauw en zelf maker van grote keramische objecten. Luc Daamen, oorspronkelijk sieraadontwerper en oud-deelnemer van het EKWC en de laatste jaren werkzaam bij het Stedelijk Museum Amsterdam in de technische dienst en daarmee een ervaren handler en emballeur. Met Montagne, Daamen en Pusczyński is zowel ervaring als specialisme in huis gehaald. Hoewel de samenwerking en tijdelijke emigratie van zijn gezin naar Oisterwijk Pusczyński goed beviel heeft hij in nauw overleg met zijn gezin na vier maanden toch besloten om weer terug te keren naar Polen.

Voor de inhoudelijke ontwikkeling van de adviseurs zijn zowel bij het Stimuleringsfonds als bij de Provincie middelen verkregen om hierin te investeren. In verband met Covid-19 is dit uitgesteld naar 2021 omdat een groot deel van deze investeringen plaats vinden door bezoek en overleg met buitenlandse keramiek werkplaatsen. Sinds de crisis van 2013 staat de salarisontwikkeling van de medewerkers nagenoeg stil. De bestaande rechtspositieregeling is weer opgepakt en aangepast aan de eisen van de tijd. Nu de aanvragen voor substantieel hogere structurele subsidie gehonoreerd zijn is per 1 januari 2021 deze rechtspositieregeling opnieuw ingevoerd. In 2021 zal de nieuwe personeelsvertegenwoordiging samen met directie en medewerkers zich verder verdiepen in de rechtspositieregeling. Eind 2020 hebben Jorgen Karskens en Nico Thöne het initiatief genomen om vrijwilligers bij het centrum te betrekken om daarmee de band met de gemeente Oisterwijk aan te halen als om samen met vrijwilligers de kwaliteit van het centrum te versterken. Hiermee wordt in 2021 gestart.

CLASSIC

Peter Oltheten gaat in 2020 met pensioen

Winkel

Het openbare gedeelte van het ekwc-pand is de Passage waar veel bezoekers en Oisterwijkers doorheen lopen, op weg naar Banketbakkerij Bij Robèrt, een van de horeca-gelegenheden, of op weg naar hun werk. In deze Passage is een samenwerking met koffiebrander Rozema en van Schijndel: zij schenken en branden er koffie voor bezoekers. Er is ook een mogelijkheid om te kunnen zitten. In 2020 is de passage verder onder handen genomen om er een aangename verblijfsplek voor publiek van te maken die in alles ekwc uitstraalt. Zo is vanuit het oogpunt van kennisdeling de bibliotheek naar de Passage verhuisd en is er een winkel gemaakt met kunstwerken van ekwc-alumni. Online is een webwinkel gerealiseerd.

De fysieke en online winkel biedt de ekwc-alumni een platform om hun visitekaartje af te geven. Daarnaast maakt de winkel laagdrempelig inzichtelijk aan bezoekers wat sundaymorning@ekwc doet en waarom werkplaatsen in Brabant belangrijk zijn. Dit wordt gedaan door de verhalen van de te kopen objecten en de relatie die ze met sundaymorning@ekwc en andere werkplaatsen hebben, te vertellen. Zowel in tekst op bordjes en op de muren als in beeld. Om het belang van werkplaatsen voor Brabant te benadrukken, is de winkel ook een platform voor aanbod van ekwc-alumni die bij andere werkplaatsen in Brabant werkten als het Textiellab en Cor Unum. De winkel is ingericht door ontwerper Judith de Bock.

Test Cases

Een Test Case is een open dag, waarbij deelnemers het publiek een kijkje in hun studio en het werkproces gunnen. Elk jaar organiseert het centrum viermaal een Test Case zodat elke deelnemer de kans krijgt om mee te doen.

In 2020 stond de eerste Test Case gepland op 14 maart. In nauw contact met de burgemeester van Oisterwijk en met het in acht nemen van de maatregelen leek het lange tijd dat deze door zou kunnen gaan, ondanks de serieuze houding van het virus. Op 12 maart kondigde het kabinet strengere regels aan en is besloten de Test Case op het laatste moment alsnog te annuleren.

In september, na de tijdelijke versoepelingen, is er alsnog een Test Case georganiseerd waarin alle alumni van het afgelopen jaar werden uitgenodigd om alsnog deel te nemen. Om de toestroom van bezoekers goed te kunnen spreiden en een veilige situatie te kunnen garanderen is de Test Case verlengd van de gangbare twee uur naar twee dagen van 11.00 tot 17.00 en is gewerkt met vooraf gereserveerde tijdsloten. Er is een route uitgezet waarbij de bezoekers één richting hebben aangehouden. Meer dan 60 (oud)residenten hebben meegedaan. Ook is van de gelegenheid gebruik gemaakt het netwerk te verstevigen door VIP-rondleidingen te verzorgen. Hoogtepunt is de presentatie van de jubileum uitgave: “And No It’s Not Just Sand Mixed With Water”. Alumni Corien Ridderikhof nodigt magiër Ramana en zijn muze Trippy uit die een aantal bijzondere optredens heeft verzorgd. Tijdens deze Test Case zijn iets meer dan 500 bezoekers geteld.

PLUS

Jubileum uitgave – And No It’s Not Just Sand Mixed With Water

De publicatie “And No It’s Not Just Sand Mixed With Water” ter ere van het vijftigjarige bestaan van het EKWC werd tijdens Test Case XXII op zondag 13 september 2020 gepresenteerd aan genodigden en het publiek.

De publicatie bestaat uit een verzameling van bepalende momenten, herinneringen, momenten en ervaringen uit de rijke vijftigjarige geschiedenis van het centrum, met een elastiek geklemd tussen een handgemaakte kaft van keramiek. Het concept is ontstaan vanuit het idee dat een jubileum, naast een mooi moment om terug te kijken en stil te staan bij behaalde resultaten, geen eindpunt is; het verhaal is niet “af”. Zeker omdat sundaymorning@ekwc van plan is zich ook de volgende vijftig jaar te blijven ontwikkelen. Het elastiek om de kaft maakt het mogelijk om steeds nieuwe aanvullingen te blijven toevoegen. Net zoals het met geschiedenis en ervaringen gaat: er zal nooit minder van zijn, altijd alleen maar meer.

De kaft werd met de hand gemaakt door de grafisch vormgever Raoul Wilke van Studio Turbo en projectleider Nico Thöne. De tekst werd met een 3d geprinte stempel een voor een, kaft voor kaft ingedrukt. Het resultaat is dat elke kaft uniek is, waarin de sporen van de handelingen van het maakproces en de menselijke hand zichtbaar blijven en in het bakproces vereeuwigd zijn.

CLASSIC

Rozema en Van Schijndel, Oisterwijk

De twee enthousiastelingen Jeroen en Jorg startten in een oude leerfabriek in Oisterwijk een eigen koffiebranderij. Sinds juni 2015 selecteren, branden, ruiken, proeven en beoordelen ze daar de koffie, tot ze tevreden zijn. De heren hopen de aandacht van mensen weer bij het product te kunnen brengen. Dit doen zij door te laten zien hoe koffie gemaakt wordt en om te laten ervaren wat je er nog meer mee kunt. In de koffiebranderij streven ze naar een transparante koffieketen. Naar een zo helder mogelijk verhaal over bij welke boer een boon vandaan komt en van welke plantage die is geplukt. In het gebouw van het EKWC vonden zij de uitgelezen plek voor het branden van de koffie en een creatieve samenwerking met het EKWC. Naast het branden van koffie, de verkoop aan groothandel en consument, bieden zij ook koffie proeverijen aan. Rozema en Van Schijndel zijn gevestigd in de Passage van Sundaymorning@ekwc.

PLUS

Jeroen Rozema en Jorg van Schijndel

Bibliotheek

In 2020 is de bibliotheek opnieuw ingericht. Onder coördinatie van Bianca van Baast is de bibliotheek een levendig kenniscentrum geworden waar regelmatig gebruik van wordt gemaakt door deelnemers, staf en onderzoekers. De bibliotheek is tijdens kantooruren ook voor publiek te bezoeken. Wekelijks worden er boeken toegevoegd aan de collectie die zich voornamelijk richt op keramiek.

CLASSIC

Kokou Ferdinand Makouvia

1. De smalle strook grond langs de oostzijde van het gebouw werd door de huishoudelijke dienst omgetoverd in een groene weelderige tuin naar een ontwerp van Linda Barkhuijzen.

2. Een van de verdienmodellen van Sundaymorning@ekwc is het verhuren van het gebouw voor fotoshoots, doorgaans via het bureau Loes op Locatie. Hier actrice Toprak Yalciner in oven 5 voor een fotoshoot voor het tijdschrift For You Magazine.

3. Een van de gevolgen van de pandemie Covid-19 is het voldoende afstand houden van elkaar zodat het virus niet kan overspringen. De anderhalve meter samenleving doet ook zijn intrede bij Sundaymorning@ekwc. Adviseur Pierluigi Pompei met faceshield en bijpassend T-shirt, maart 2020.

Social Media

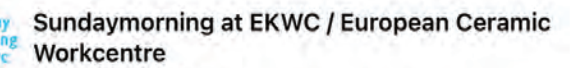
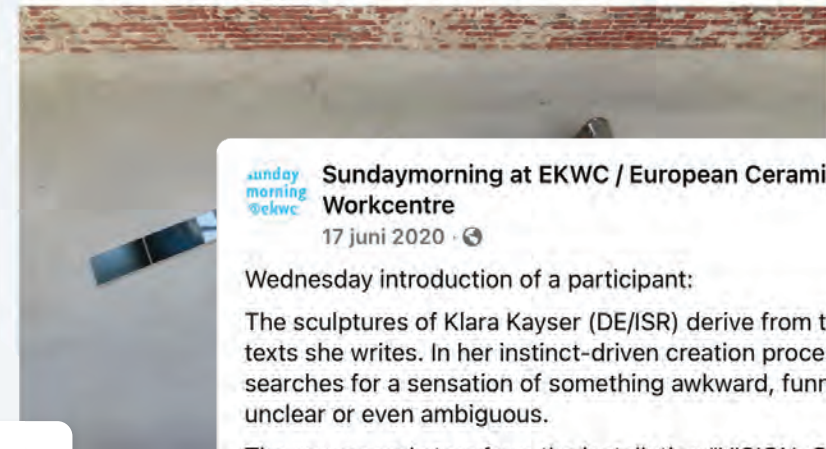
Voor velen blijft het lastig grip te krijgen op sundaymorning@ekwc. Wat gebeurt er nu precies in de werkplaats? Waar zijn alle deelnemers drie maanden mee bezig? Wat levert het op? Om buitenstaanders een kijkje in de keuken te kunnen geven is in 2018 gestart met de "Wednesday introduction of a participant". Dit zijn korte stukjes tekst met beeld van zowel het proces als het eindresultaat waarin werk van de deelnemers toe wordt gelicht en waar kort wordt ingegaan op de gebruikte technieken. Deze introducties worden op zowel Facebook als op Instagram geplaatst.

De introducties stijgen in populariteit wat terug te zien is in de bezoekersaantallen en volgers op deze platforms. Op Instagram steeg het aantal volgers tot meer dan 5000 en op Facebook tot 9000. Dit biedt een groot bereik om kennis te delen en de residentie te promoten. Tevens is er een nieuwsbrief die verstuurd wordt aan 3300 ontvangers. Eind 2020 is er een protocol opgesteld waarin een maandelijks frequentie van de nieuwsbrief is vastgesteld en er een aantal vaste rubrieken is ingebracht om consistentie aan de nieuwsbrief te geven.

Wednesday introduction of a participant:

Anja Cecilie Petersen (DK) used the "Korbut Flip", a gymnastic performance by Olga Korbut, as a point of departure for working with sculptural elements for new installations. The gymnastic space and the movements of the body functioned as an abstract manual to make ceramics; examining how certain movements, speed and poses could be used to form clay. She used a combination of press mould, hand building and cut up readymades to make he... [Meer weergeven](#)

Wednesday introduction of a participant:

The sculptures of Klara Kayser (DE/ISR) derive from the poems and texts she writes. In her instinct-driven creation process Kayser searches for a sensation of something awkward, funny, something unclear or even ambiguous.

The moons and stars from the installation "VISION, GO AWAY" were made with 3D printed "cookie-cutters", the text was created by a press-in mold milled in plaster. All objects were glazed with Glow in the Dark glaze... [Meer weergeven](#)

Nationale en internationale Samenwerkingsverbanden

CLASSIC

GEM, Europa

Met vijf Europese partners uit Spanje, Engeland, Ierland en Oostenrijk is er het afgelopen jaar aan een project omtrent Coaching voor High Growth gewerkt. Gezamenlijk hebben de partners de respectievelijke expertise gebundeld om een curriculum op te zetten en in te zetten in een leertraject. De cursus wordt aangeboden via een online platform en bestaat uit twaalf leertrajecten die de cursisten klaarstoomt voor het coachen voor groei. Onderwerpen die onder meer aan bod komen: ontwikkeling van mensen, het coaching proces, persoonlijke effectiviteit, vraagstrategieën, kritisch denken, gebruik maken van digitale technologie in het coaching proces en leidinggeven aan plannen voor groei.

Sundaymorning@ekwc zet deze cursus in om de coaching vaardigheden van de eigen adviseurs en leden van de vereniging van werkplaatsen te verstevigen. In het contact met de deelnemers van artist-in-residence en gebruikers van werkplaatsen zijn deze vaardigheden onmisbaar. Dagelijkse vraagstukken als wanneer moet je iemand uitdagen, hoe zorg je dat iemand openstaat voor advies, uitdaging en groei komen aan bod. In 2021 wordt er gewerkt aan een handboek en een event waarin het platform gelanceerd wordt. Dit project wordt gefinancierd door Erasmus+, een programma van de Europese Unie.

Taoxichuan, Jingdezhen

Ter gelegenheid van het 50-jarig jubileum van het Keramisch Werkcentrum werd in 2019 een royaal programma aangeboden aan het tentoonstellingen, publicaties en activiteiten. Een daarvan was een residency voor negen oud-deelnemers in Taoxichuan in Jingdezhen, China. Jingdezhen is de hoofdstad van porselein van de wereld, en daarbinnen is Taoxichuan een gerenoveerde wijk met twee keramiekmusea, een residency, meer dan 200 keramiekwinkels, tientallen restaurants en een hotel en van tientallen Chinese keramiekcentra en universiteiten een filiaal. Dit ambitieuze project is gestart in 2016 en maakt deel uit van een grootschalig revitaliseringsproject van Jingdezhen.

De 9 ekwc-alumni, te weten Attua Aparicio, Erika Emeren, Lawrence Epps, Frans Franciscus, Jessica Harrison, Lena Kaapke, Andrea Rodriguez, Priya Sundaravalli en Koen Taselaar, maakten samen met 9 bekende Chinese kunstenaars uitgenodigd door Wen Wei een tentoonstelling die vervolgens is gaan reizen in China. Daarbij werd een publicatie uitgegeven. Veel energie is gestoken in de ekwc winkel die in het hart van Taoxichuan bedacht is door de Chinese opdrachtgever. Door problemen met het inkleren in China en vervolgens Covid-19 in China is er vertraging ontstaan in de realisering van dit project.

Nationaal Keramiek Museum Prinsessehof, Leeuwarden

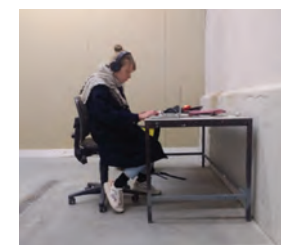
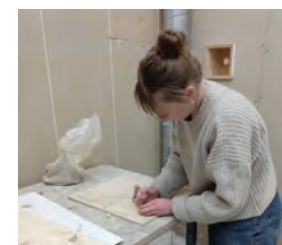
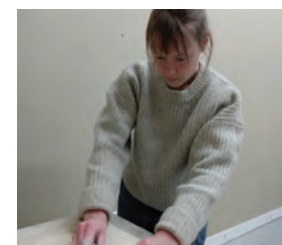
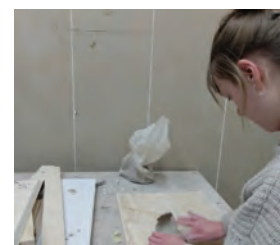
De nauwe relatie tussen Museum Prinsessehof en Sundaymorning@ekwc wordt onder meer bevestigd met EKWC@Prinsessehof, een tentoonstellingszaal waar twee of drie keer per jaar recent werk van een alumnus van Sundaymorning@ekwc wordt gepresenteerd. In 2020 waren dat Tanja Smeets en Babs Haenen. Daarnaast zijn directeur Kris Callens en conservator Tanya Rumpff regelmatig in Oisterwijk om kennis te nemen van recente ontwikkelingen op het gebied van keramiek en beeldende kunst. Binnen het tentoonstellings- en verzamelprogramma is veel plaats voor alumni van het ekwc, zoals in 2020 Jennifer Tee, Jolan van der Wiel, Rob Birza, Hanna Mobach en Heringa/ Van Kalsbeek.

ECART, Europa

Samen met vijf Franstalige kunstacademies in Europa met een eigen keramiek afdeling is een gestart gemaakt om studenten twee intensieve workshop aan te bieden in Oisterwijk. Op initiatief van Villa Arson in Nice, Ensead in Geneve en de academies van Brussel en Monaco is een Europese subsidie hiervoor aangevraagd en toegezegd. Vanwege Covid-19 is het project doorgeschoven naar 2021.

Write@ekwc

Samen met stichting Watershed in Eindhoven begint Sundaymorning@ekwc in 2020 Write@ekwc, een residency voor schrijvers, dichters, essayisten. Corinne Heyrman is de eerste writer-in-residence in het Europees Keramisch Werkcentrum. Corinne, na een week nieuwe inzichten: 'Met mijn handen in de klei overviel mij het besef dat alles opgebouwd is en uit materiaal bestaat. Alle gebouwen, zwembaden, snelwegen, rollercoasters. Alles.' Ze neemt zich voor: 'Na deze residentie ga ik mijn teksten bewuster te drogen leggen, net als de klei.' Corinne Heyrman (1994) studeerde Woordkunst in Antwerpen. Ze schrijft proza en non-fictie, maakt theater en radio. Corinne droeg voor op onder andere Lowlands en Oerol en schreef de novelle Mogelijke eigenschappen bij Uitgeverij Wintertuin. Haar werk verhoudt zich in alle vormen tot de maatschappij en de vraag hoe kunst daar iets aan bij kan dragen. Corinne zit in een talentontwikkeltraject van De Nieuwe Oost | Wintertuin. Momenteel werkt ze aan haar debuutroman bij De Arbeiderspers.

Talentontwikkeling en kennisdeling

Crosslab - Een kuub ruimte

Een Crosslab is een langlopende samenwerking met de Fontys Hogeschool voor de Kunsten, gestart in 2016. Elk jaar werken studenten van de docentenopleiding Beeldende Kunst en Vormgeving aan een thema in klei. Een Crosslab is voor studenten een eerste aanraking met het professionele werkveld.

Doordat de studenten thuis moesten werken vanwege COVID-19 kreeg het vooraf bepaalde thema “Een kuub ruimte” bijzondere connotaties. Het werd een bijzondere samenwerking waar speciale en gevoelige resultaten uit voortkwamen. Zo ontdekte een studente het dwarrelende stof in huis als aanwezig materiaal, ontwierp Felix een werkboek hoe een kuub ruimte te benaderen, en doken anderen in herinneringen, gemis en het verleden.

Tijdens de tweede Crosslabs mocht er weer beperkt gereisd worden en zijn de studenten af en toe op het centrum geweest. In deze crosslabs werd het voorgaande onderzoek verder uitgediept en kon er met klei aan de slag gegaan worden. In de tussentijdse beoordeling liepen alumni Tim Breukers en deelnemer Dinie Besems mee om de studenten van feedback te voorzien. In 2021 zullen scheikunde studenten zich aansluiten bij het onderzoek.

Het doel van de Crosslabs is om kruisbestuiving en samenwerking te stimuleren, wat ook voor sundaymorning@ekwc een speerpunt blijft. Het samenwerken met de studenten en de kruisbestuiving met een jongere generatie is telkens weer zeer leerzaam en levert veel op.

Design Academy Eindhoven

De afgelopen jaren heeft Sundaymorning@ekwc een nauwe band opgebouwd met verschillende hoger onderwijs instellingen, nationaal en internationaal. Zo doen regelmatig studenten van MBO Sint Lucas Creatief Vakmanschap een stage in Oisterwijk. Met de Design Academy is de band eveneens hecht. Jaarlijks vinden twee of drie Master studenten van de richtingen Contextual Design en Social Design de weg naar Oisterwijk om daar hun Master werkstuk te maken. In 2020 selecteerden Louise Schouwenburg, Jan Boelen, Gijs Assmann en Chris Kabel drie ambitieuze studenten die succesvol een werkperiode hebben gedaan (Elsa Rambaud, Miquel Guevera Parra, Adele Vivet).

Experiment en Proces

Esther Lagarde, student aan het Fontys voor de Hoge Kunsten bedacht in opdracht van sundaymorning@ekwc een cursus voor volwassenen. Geheel op maat gemaakt op de werkwijze van het EKWC ontwikkelde Esther een zesdelige cursus voor iedereen die niet professioneel met keramiek bezig is, en toch de grondbeginselen van Sundaymorning@ekwc wil leren kennen en ervaren. Ze besloot zich te richten op het experiment en het proces in plaats van een techniek.

Cursusomschrijving

Sundaymorning@ekwc staat voor ontwikkeling en innovatie van keramiek. Maar innovatie komt er niet zomaar. Hiervoor moet je buiten de normaal begane paden durven gaan. Creatief kunnen denken. Elke les is georganiseerd rond een bepaald thema om dit creatief denken te ontwikkelen, te ervaren. Tijdens deze cursus gaan de cursisten geen decoratief object maken. Ze gaan ook niet de specifieke technieken leren. Experiment, proces en beleving zijn in deze cursus belangrijker dan een fysiek resultaat. De cursisten gaan het materiaal klei leren kennen en hiermee experimenteren. Elke les biedt een andere invalshoek om het materiaal klei te onderzoeken. Door het proces van onderzoek en experiment te doorlopen, gaan de cursisten ervaren hoe het is om kunstenaar te zijn, om een creatief proces te doorlopen. Het is de bedoeling dat de cursisten aan het einde van de cursus op een andere manier zijn gaan kijken naar klei, keramiek, keramische kunst en de wereld om hen heen. De cursus zat met twaalf deelnemers vol. Op verzoek van de cursisten werd er een vervolgtraject opgezet.

Natuurkunde Master studenten

Emilio Tearr en Jesse Pfrommer zijn twee studenten van de Master of Education in Physics aan Fontys in Tilburg. Ze sloten zich een paar weken aan bij het residentieprogramma om deelnemers te helpen bij het onderzoeken van vragen over de wetten van de fysica, zoals de tractie van fijne chamotte klei en methoden om keramiek als klankkast te beïnvloeden. Deze kennisuitwisseling werkte twee kanten uit; terwijl Emilio en Jesse de deelnemers adviseerden, werden ze verrast door de wetenschappelijke benadering die soms nodig is bij het omzetten van een idee naar een kunstwerk.

CLASSIC

PLUS

Online Masterclass

Doordat cursussen en masterclasses geannuleerd moesten worden, zet ook het EKWC de eerste stapjes in de wereld van de online masterclass. Na uitvoerig onderzoek naar de vorm, hoe een masterclass in een fysiek materiaal digitaal over te brengen en de achterliggende audiovisuele techniek werd de eerste masterclass opgenomen met Sander Alblas, de adviseur voor digitale technieken 3D printen van moedermallen voor keramiek. Deze bestond uit vier delen, met steeds een online-instructievideo met thuiswerk opdracht en een online live vraaguurkje over deze opdracht met Sander Alblas. Na opname is de masterclass integraal aan te schaffen in de webshop. Er deden 20 deelnemers mee aan de live masterclass, naderhand werd de masterclass nog een aantal maal aangeschaft.

CLASSIC

2College Durendael

Lyra van Baal en Eline Nefkens zijn twee scholieren van scholengemeenschap 2College Durendael in Oisterwijk. Als opdracht voor Scheikunde bedenken ze een opdracht die ze in de glazuurwerkplaats proberen uit te voeren. 2College Durendael is vaker betrokken bij Sundaymorning@ekwc en docenten nemen snel contact op zodra er gelegenheid is voor een (korte) samenwerking.

PLUS

Adele Vivet, Elsa Rambaud en Miquel Gueverra Parra ferm bijeen in de keuken van Sundaymorning@ekwc.

2021 – 2024

Financiële positie

Hoewel het EKWC geen publieksinstelling is, staat door Covid-19 een belangrijk gedeelte van de eigen inkomsten onder grote druk, terwijl de kosten ongeveer gelijk blijven ten opzichte van 2019. Het aantal deelnemers uit het buitenland neemt opeens fors af en daarmee dreigt de helft van de bijdragen die de residents betalen, te worden gemist. De fees maken in een normaal jaar ongeveer 50% van de inkomsten uit. Door last minute calls uit te schrijven, waar voornamelijk Nederlandse residents op reageren, zijn de vrijgekomen werkperiodes voor een groot gedeelte gevuld. Verder zijn enkele private en gemeentelijk fondsen bereid gevonden een aantal van de last minute residencies te financieren, is er een succesvolle start met de vriendenkring gemaakt en zijn er extra inkomsten gegenereerd met (online) verkoop van werk van alumni, masterclasses en een externe opdracht. Het jaar 2020 kent net als voorgaande jaren een financieel verlies dat gecompenseerd wordt met de inkomsten van de verkoop van het EKWC pand in Den Bosch in 2019.

Basis Infrastructuur

Voor de periode 2021-2024 zijn er in september twee 4-jarige subsidies toegekend: voor opname in zowel de nationale Culturele Basisinfrastructuur als in de culturele infrastructuur van de Provincie Noord-Brabant. De toegekende bedragen liggen hoger dan in de afgelopen beleidsperiode. In totaal neemt het jaarlijkse structurele subsidieniveau per 1 januari 2021 toe met 58% ten opzichte van de periode 2017-2020:

Structurele inkomsten	2017-2020	2021-2024	Toename	%
Subsidie OC&W	300.000	528.347	228.347	76%
Noord Brabant	162.500	203.720	41.220	25%
Totaal	462.500	732.067	269.567	58%

De toename in structurele subsidie is meer dan het gemiddelde, gerealiseerde exploitatieresultaat van de afgelopen beleidsperiode. Het nieuwe subsidieniveau biedt Sundaymorning@ekwc, voor het eerst in 8 jaar, de mogelijkheid om de komende jaren te streven naar aflossingen, investeringen en een positief financieel resultaat.

Naast deze financiële basis gaat het EKWC onverminderd ondernemend voort; zowel bestuur als directie hebben zich gecommitteerd aan het succesvol maken van nieuwe verdienmodellen. Daarvoor is in juni 2019 Jorgen Karskens aangesteld als zakelijk leider. Zijn focus ligt hoofdzakelijk op het genereren van meer inkomsten omdat kosten besparen gezien de al zeer lean opgetuigde bedrijfsvoering niet realistisch is: verdere kostenreductie zal directe impact op het aanbod voor de residents hebben. Ook de werkdruk voor de medewerkers kan niet verder worden verhoogd.

Publiek, bedrijfsleven en hoger onderwijs werden gezien als kansrijke doelgroepen. Met het gebouw in Oisterwijk is er ruimte om een veelheid aan activiteiten aan te bieden. Om deze activiteiten om te zetten naar nieuwe verdienmodellen is in 2019 een zakelijk leider aangesteld. Dit heeft geresulteerd in de toekenning eind 2019 van een impulssubsidie van Kunstloc (€ 50.000,-) om in 2020 en 2021 te kunnen investeren in de ontwikkeling van een winkel in het entreegebied en online, inzet op nieuwe verhuurmogelijkheden van een deel van het gebouw en de opzet van een vriendenkring voor kunst- en keramiek liefhebbers. Winkel, verhuur en vriendenkring leverden in 2020 samen een omzet op van circa € 40.000,- De komende jaren wordt dit verder uitgebouwd. Verder is het EKWC in 2020 twee partnerships aangegaan: een met het Prins Bernhard Cultuurfonds en een met Stichting Van Achterbergh-Domhof. Samen financieren zij voor jaarlijks € 35.000 aan kunstenaarsfees.

Goeun Bae

Sundaymorning@ekwc

Raad van Toezicht, 31-12-2020

Amo Bosman
Thomas Eyck
(voorzitter) Irene Fortuyn
Tet Reuver
Anne Wenzel

Bestuur-directie

Ranti Tjan

Adviseurs

Sander Alblas
Froukje van Baren
Katrin König
(vanaf 1 maart) Mieke Montagne
Tjalling Mulder
(tot 1 september) Peter Oltheten
Pierluigi Pompei
(vanaf 1 oktober) Michal Puszczynski

Kantoor / Werkplaats / Huishoudelijke dienst

Linda Barkhuijzen
Bianca van Baast
Yves Brandsma
Annelies Broenink
Annette van den Hout
Jorgen Karskens
Debby Lutter
Erwin Nijholt
Monique Ouwens
Bas Schouten
Leslie Segeren
Nico Thöne

Stagiaire

Esther Lagarde
Anqi Lyu

Remplacement

Marlies Croijmans
Marianne Peijnenburg
Erno Langenberg
Joris Link

Koffiebranderij en groothandel

Rozema & van Schijndel

Jeroen Rozema
Jorg van Schijndel

Nevenfuncties en nevenactiviteiten van Ranti Tjan

- Bestuurslid Platform Werkplaatsen, Amsterdam
- Bestuurslid Fondation Andrea Ruffoni, Italie
- Bestuurslid Dans Brabant, Tilburg
- Bestuurslid Europese Jongeren Educatie, Rotterdam
- Adviescommissie Arita Creative Residency, Japan
- Jurylid Prins Bernhard Cultuursprijs Zuid Holland
- Jurylid MIC Faenza Prize, Italie
- Jurylid St Joostpenning en Lucasprijs, AKV St Joost
- Lid International Committee KICB, Korea

Colofon

Tekst

Jorgen Karskens, Nico Thöne, Ranti Tjan

Ontwerp en beeldredactie

Francien van Cappelle

Fotografie

Rudi Klumpkens, Ad van Lieshout

Anika Mariam Ahmed

Channa Boon